

La tribuna

Parlem de sanitat, parlem de l'hospital

El cap de Govern manté la confiança en la ministra, el director i el responsable d'urgències i transport

JAUME

Bartumeu

Aquests dies, dissortadament, la sanitat pública, l'Hospital de Meritxell i els seus gestors estan d'actualitat. Se'n parla i n'hem de parlar.

El desgavell dels gestors de la sanitat pública andorrana i de la direcció del nostre Hospital posa en evidència, en realitat, l'abast i la mateixa supervivència de l'Estat social proclamat per en la Constitució del 1993. Una Constitució ignorada, en els seus aspectes socials i econòmics, pels mateixos (**Antoni Martí, Jordi Cinca i Ladislau Baró**) que la invoquen apassionadament quan s'ocupen de defensar l'indefensable, que són les ingerències del Copríncep Episcopal en l'àmbit del Consell General per a impedir-li de debatre la despenalització de la interrupció voluntària de la gestació en tres supòsits ben determinats: perill per a la vida de la mare, violació o malformació congènita.

El que apareix darrere l'avançament de la reforma del sistema de sa-

lut i protecció social que la ministra de Salut i Benestar va presentar el dilluns 17 de febrer a la pantalla de projeccions de la sala de compareixences del Consell General és un traspàs progressiu dels serveis sanitaris a la gestió mercantil.

És la paulatina conversió del dret a la protecció de la salut, que correspon a cada membre de la comunitat democràtica, en una mercaderia que es ven i que es compra. D'aquesta manera és la salut el que és privatitza, i per extensió, a les persones.

El govern d'**Antoni Martí**, i la seva gent de confiança, la ministra **Cristina Rodríguez** i el director a mitja jornada, Dr. **Burgués**, estan esmenant no solament la Constitució, que en el seu article 30 reconeix el dret a la salut, sinó el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals de les Nacions Unides (article 12).

L'OBJECTIU, propugnat per la dreta andorrana que governa (DA) i teoritzat per aquells que, des de la gestió de l'Hospital o des dels càrrecs del ministeri, porten més de vint anys teoritzant reformes i movent i removent informes, en un molí de paraules difícil de pair, és sempre igual: la necessitat, al seu entendre indiscutible, d'obtenir la màxima eficiència en

NOE

els recursos aplicats s'equipara dogmàticament amb l'entrega de bona part de la gestió de la política sanitària a actors empresarials. És el cas de les ambulàncies de l'Hospital.

Són actors inclinats a assumir només els serveis de resultats econòmicament menys arriscats i que, a més, s'aprofiten del coneixement de professionals, la formació i reciclatge permanent dels quals s'ha sufragat i es sufraga amb recursos públics. És el cas del transport sanitari que el responsable del SUM va negar-se a efectuar en el dramàtic cas que ocupa l'actualitat informativa en els darrers dies.

Dissortadament una família andorrana n'ha patit dramàticament, terriblement, les conseqüències.

Avui a Andorra, en l'àmbit de la sanitat i la salut, el que està en joc i en discussió no és solament l'aplicació d'unes determinades tècniques –i d'uns «protocols»– de gestió, sinó una intencionada concepció de la salut i, amb ella, la d'uns drets socials cada vegada més amenaçats de reconversió disfressada en mercaderia.

Una concepció de la salut mercantilista, al servei del negoci d'uns quants. I en menyspreu del servei públic.

Hí ha reformes que són en realitat

demolicions, desmunts, d'un edifici de drets socials i laborals aconseguits difícilment. Amb voluntat ferma i solidària.

Com escrivia **Salvador Giner** a *El Periòdic de Catalunya* del 12 de febrer, «només hi ha dos tipus de medicina i cirurgia, la bona i la dolenta».

Doncs sí, parafrasejant **Salvador Giner** vull dir que d'això els metges, les infermeres i els infermers, els fisioterapeutes i sobretot el pacients mateixos en saben molt més que aquells responsables polítics del desgavell actual de la sanitat pública andorrana.

És literalment una vergonya que en un país, el nostre, en el qual convoquen els dilluns al matí consells de ministres extraordinaris, cessant directores de policia perquè seran cridats a declarar a la Batllia o per cessar al director de la Ràdio i la Televisió pública perquè no té la confiança del cap de Govern, després del drama que hem viscut es mantingui en el seu lloc al responsable d'urgències i transport sanitari, al director de l'Hospital i a la ministra de Salut i Benestar.

A ben segur deu ser perquè tenen la confiança del cap de Govern. ≡ Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra